

Vrijgesteld van het griffierecht. Afschrift
ter kennis gebracht in uitvoering van
artikel 792 van het Gerechtelijke
Wetboek.

23.6.2008

DE BURGERLIJKE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG, ZITTING
HOUDENDE TE HASSELT, VIJFDE KAMER, HEEFT HET VOLGENDE
VONNIS UITGESPROKEN :

Gr. nr.

Rep. nr.
Hypotheekwet

IN ZAKE A.R. nr.07.1914.A

DE STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR VAN HET VLAAMS GEWEST,
bevoegd voor het grondgebied van de provincie met burelen te
3500 Hasselt, Koningin Astridlaan, 50/1,

eiser, vertegenwoordigd door Mr. , advocaat te ,

tegen:

wonende te elektricien, geboren te op ,

verweerder, vertegenwoordigd door Mr. loco Mr. ,
advocaat te , verweerder tevens in
persoon verschijnende,

VOLGT HET VONNIS:

Gelet op:

- het aangeregistreerd exploitatieplan van dagvaarding van gerechtsdeurwaarder, met standplaats te van 24 juli 2007, gerandmeld op het eerste hypotheekkantoor te op 27 juli 2007;
- de beschikking van 11 september 2007 tot regeling van termijnen en bepaling van rechtsdag, bij toepassing van art. 747, §1 Ger.W.;
- de conclusies en de stukken van partijen.

I. Voorgaanden en vorderingen:

Verweerder, is de eigenaar van een perceel grond gelegen te

Bij besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van van 18 april 1996 werd aan verweerder vergunning verleend om op voormeld perceel een schuilhok voor paarden op te richten volgens het op het bij het besluit gevoegde plan.

Voormelde vergunning werd verleend "onder voorwaarde dat de bestaande stal, de looppiste en de betonwelfsels van het terrein verwijderd worden binnen de zes maanden na afgifte van onderhavige vergunning".

Op 12 september 1997 werd een proces-verbaal van vaststelling opgesteld waarin gesteld werd dat op het perceel van verweerder de volgende werken wederrechtelijk waren: "oprichting en instandhouding van een houten stal, afgedekt met golfplaten en met een oppervlakte van ± 20 m² en een houten beplanking tussen het voorwaardelijk vergunde schuilhok ... en deze stal. Het aanleggen van een looppiste en plaatsing van betonwelfsels op het terrein."

Op 30 september 2003 stelde de lokale politie vast: "Op meerdere plaatsen staan koelwagens en/of containers opgesteld. De bedoelde stal staat er nog steeds en er wordt blijkbaar aan uitbreiding gedacht (vlak tegenover de stal). Er liggen overal betonnen platen en palen en op een plaats is een diepe open put gegraven. Op diverse plaatsen ligt er materiaal (landbouwmateriaal, soort generator, aanhangwagentjes ...)" .

Door het openbaar ministerie werd verweerder op 1 september 2004 gedagvaard voor de correctionele rechtbank van Hasselt voor het oprichten en instandhouden, zonder voorafgaandelijke stedenbouwkundige vergunning, van:

- een houten stal, bedekt met golfplaten en met een oppervlakte van $\pm 20 \text{ m}^2$ en een houten beplanking tussen het voorwaardelijk vergunde schuilhok en deze stal;
- een looppiste;
- plaatsing van verschillende betonnen welfsels en allerhande materialen."

Bij vonnis van de 13° kamer van de correctionele rechtbank van 14 juni 2005 werd geoordeeld dat, bij toepassing van art. 146, derde lid van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals toegevoegd bij artikel 7 van het decreet van het Vlaams Gewest van 4 juni 2003, er niet langer een strafsanctie voor de instandhouding van de bewezen inbreuk meer was, doch dat de strafrechter na de strafuitsluitende verschoonbaarheid te hebben vastgesteld, zijn bevoegdheid behoudt om over de voorliggende herstellvordering uitspraak te doen en om de gevorderde herstelmaatregel op te leggen.

In beroep werd, bij arrest van de 12° kamer van het hof van beroep te Antwerpen van 14 juni 2006, geoordeeld dat de strafvordering niet ontvankelijk was, vermits de inleidende dagvaarding dateerde van 1 september 2004, zijnde op een ogenblik dat er geen strafsanctie meer voorzien was. Het hof verklaarde zich derhalve onbevoegd om kennis te nemen van de herstellvordering.

Bij exploit van 24 juli 2007 vorderde eiser hierop voor deze rechtbank dat zou worden vastgesteld dat verweerder, zonder in het bezit te zijn van een voorafgaande en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, op een perceel gelegen te , , een wederrechtelijke constructie heeft opgericht en in stand gehouden.

Eiser vorderde tevens de veroordeling van verweerder tot herstel, binnen de zes maanden na betekening van de uitspraak, van de plaats in de oorspronkelijke staat, zijnde: afbraak van de bestaande stal, de verwijdering van de looppiste en de betonnen welfsels van het betrokken terrein, op straffe van een dwangsom van € 125,00 per dag vertraging.

Bij "aanvullende en syntheseconclusie", neergelegd ter griffie op 30 november 2007, stelde verweerder een tegeneis wegens roekeloos en tergend geding in en vorderde hij de veroordeling van eiser tot een schadevergoeding van € 1.200,00.

II. BEOORDELING:

1.1. De termijnen om conclusies te nemen werden geregeld bij beschikking van de voorzitter van deze rechtbank van 11 september 2007, bij toepassing van art. 747,§1 Ger.W.

Eiser legde, buiten termijn, op 31 december 2007, samenvattende conclusies neer, waarvan verweerder de wering uit de debatten vordert.

Verweerder legde, buiten termijn, op 22 april 2008, een syntheseconclusie neer, waarvan eiser de wering uit de debatten vordert.

Bij toepassing van art. 748,§2, zesde lid Ger.W. dienen conclusie die na het verstrijken van de termijnen ter griffie werden neergelegd of aan de tegenpartij gezonden, ambtshalve uit de debatten te worden geweerd. Voormelde conclusies van partijen moeten derhalve uit de debatten worden geweerd.

1.2. Volgens de inventaris der stukken, zoals vermeld in fine van de samenvattende conclusies van eiser neergelegd ter griffie op 7 november 2007, maakte hij gebruik van 12 stukken.

Uit het ter zitting van 28 april 2008 neergelegde bewijsbundel van eiser blijkt dat hij gebruik maakt van een 13^e stuk, namelijk een proces-verbaal van vaststelling van 26 november 2007, waarvan verweerder eveneens de wering vraagt.

Van voormeld stuk werd door eiser maar gewag gemaakt in de inventaris in zijn samenvattende conclusies, neergelegd ter griffie op 31 december 2007, waarvan, zoals hiervoor aangehaald, de wering uit de debatten moet bevolen worden.

Vastgesteld dient dan ook te worden dat het kwestieuze stuk niet werd overgelegd tesamen met een regelmatig voor eiser neergelegde conclusie, zodat het gebruik ervan, bij toepassing van art. 740 Ger.W., uit de debatten dient te worden geweerd.

1.3. In de aanhef van de eerste voor verweerder in het dossier der rechtspleging neergelegde conclusie, namelijk de "aanvullende en syntheseconclusie", neergelegd ter griffie op 30 november 2007, wordt verwezen naar eerdere besluiten zowel van eiser als van verweerder.

Noch van verweerder bevinden er zich in het dossier der rechtspleging evenwel conclusies voorafgaandelijk aan zijn "aanvullende en syntheseconclusie", noch bevinden er zich van eiser eerdere conclusies in dan zijn "samenvattende conclusies" neergelegd op 7 november 2007.

Er is evenwel geen reden om desbetreffend een heropening der debatten te bevelen. In huidige procedure werd pleitdatum verleend na 1 september 2007 en ingevolge art. 748bis Ger.W. vervangen, voor de toepassing van artikel 780, eerste lid, 3° Ger.W., de laatste conclusies alle vorige conclusies en desgevallend de gedingleidende akte.

2. De rechtbank stelt vast dat het dagvaardingsexploot van 24 juli 2007 conform artikel 3 Hyp.W. werd neergelegd en ingeschreven in de registers van het eerste hypotheekkantoor te . De vordering is op dit punt dan ook ontvankelijk.

Voor het overige werd de vordering van eiser ingeleid op een bij de wet bepaalde wijze en worden geen middelen van onontvankelijkheid aangebracht noch zijn er ambtshalve door de rechtbank aan te brengen.

Ook de tegeneis van verweerder is ontvankelijk.

3. Wanneer de herstellvordering voor de burgerlijke rechter wordt ingesteld is het de stedenbouwkundig inspecteur die het bestaan van een stedenbouwkundig misdrijf moet bewijzen volgens de regels van het burgerlijk bewijsrecht. De stedenbouwkundig inspecteur draagt derhalve de volledige bewijslast (Antwerpen 7 juni 2006, *R.W.*, 2006-2007, 1087).

Verweerder argumenteert dat de constructies waarvan eiser de wegruiming vraagt, allemaal werden verwijderd in 2005. Ten bewijze hiervan verwijst hij naar een fotodossier dat reeds bij de behandeling van de zaak voor het hof van beroep werd voorgelegd. Dit laatste gegeven wordt door eiser niet betwist.

Eiser kan dan ook niet volstaan met als bewijs voor zijn vordering, ingesteld bij exploot van 24 juli 2007, te verwijzen naar vroegere vaststellingen gedaan in 1997 en 2003 om voor te houden dat de onvergunde constructies, waarvan hij de wegruiming vordert, op het ogenblik van dagvaarding door verweerder nog steeds in stand werden gehouden. Hij dient hiervan het concrete bewijs te leveren hetgeen hij nalaat te doen.

De vordering van eiser dient derhalve ongegrond verklaard te worden.

4. De tegeneis wegens roekeloos en tergend geding dient eveneens ongegrond verklaard te worden. Het is niet bewezen dat eiser op roekeloze wijze een herstellvordering aanhangig maakte met de bedoeling verweerder te tergen. Verweerder zelf heeft geen meewerkende houding aangenomen, alhoewel hij ingevolge de beslissing van de bestendige deputatie binnen de zes maanden tot wegruiming diende over te gaan. Hij heeft daarentegen de werken, die hij verplicht was uit te voeren, zolang mogelijk uitgesteld.

5. De kosten van dagvaarding en overschrijving dienen ten laste van eiser gelaten te worden. De rechtsplegingsvergoedingen dienen, bij toepassing van art. 1017,4^o lid Ger.W., te worden omgeslagen tussen partijen. Zowel de hoofd- als de tegenvordering worden als ongegrond afgewezen.

De voorschriften van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken werden nageleefd.

OM DEZE REDENEN:

De rechtbank, rechtdoende op tegenspraak:

Beveelt de wering uit de debatten van:

- de samenvattende conclusies van eiser, neergelegd ter griffie op 31 december 2007;
- de syntheseconclusie van verweerder, neergelegd ter griffie op 22 april 2008;
- stuk 13 van het bewijsbundel van eiser, zijnde een proces-verbaal van vaststelling van 26 november 2007.

Verklaart de hoofd- en de tegenvordering beiden ontvankelijk, doch beiden ongegrond.

Veroordeelt eiser tot de kosten van dagvaarding en van overschrijving op het hypotheekkantoor. Slaat de rechtsplegingsvergoedingen tussen partijen om.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare zitting van de vijfde kamer, op het gerechtshof te Hasselt, op **23 JUNI 2008**, alwaar zetelden:

De Heer _____, enige rechter,

De Heer _____, griffier.